

Борбата

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО • ЧЕТВЪРТЪК • 18 ЈУЛИ 1968 г. ГОДИНА XXV • БРОЙ 86 (2433) ЦЕНА 2 ст.

ЗАКОННОСТТА — ОСНОВА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ДЕМОКРАЦИЯ

Тринадесетата сесия на Окръжния народен съвет ★ Доклад на окръжния прокурор Благомир Лазаров за състоянието на законността в окръга ★ Избрана е окръжна комисия по въпросите на младежта и спорта

Годишният план — до 9 септември

Колективът на амбалажния цех при Проимкомбината в Елена стана първенец за второто тримесечие. В резултат на добрата организация и високото съзнание на всички производственици планът за второто тримесечие беше изпълнен 212 на сто, а за полугодieto — 180 на сто.

Висококачествените изделия на бившите Христо Славов, Димитър Стефанов и Стефан Ламбев се разпръснат из цялата страна. Широко пазар намират и шипките за пране, изработени от сръчните ръце на Цанка Чавдарова, Марияка Николова и Марияка Понева.

Колективът на цеха дава дума до Девети септември да претвори в дело годишния план.

К. Василев

От свишовското пристанище — износ на домати

Износът на домати е в своя разгар. Досега от свишовското пристанище са заминали девет шлепа с 3244 тона домати. Това са така наречените „бързи курсове“ на светското дунавско паракорство, което доставя домати в пристанището Измаил. Оттук те започват своя „втори път“ за Москва, Ленинград, Киев, чак до... Сибир!

Особено доволни са екипажи те на съветските съдове от бързата и добра работа на свишовските докери и краишници, които товарят шлеповете ритмично, без забавяне.

Заслуга за това има трудовият колектив на кран № 2 и комплексната бригада на Никола Лазаров.

Н. Александров

ПЪРВЕНЦИТЕ ПРЕДАВАТ ОПИТА СИ

Производствениците на ТПК „Сотир Зринов“ — Горна Оряховица обещаха да приключат годишната си програма един месец предсрочно. Резултатите от шестмесечното показват, че това ще бъде осъществено.

Успехите на колектива станаха повод вчера в Горна Оряховица да се състои окръжна среща за обмяна на опит във връзка с организацията на съревнованието в чест на 25-годишнината на Девети септември. Представители на 48 ТПК от окръжните разгледаха работните помещения, а след това изслушаха доклада на Петър Николов, началник на отдел „Снабдяване и пласмент“ в ТПК „Сотир Зринов“.

М. Шалаверова

СТРОЯТ СЕ ПОЩЕНСКИ СГРАДИ

Бързото развитие на съобщителната техника наложи да се ускори преустройството и изграждането на нови пощенски станции в Свишовския район. Извършва се строителство на нови пощенски сгради в Свишов, Вардим, Драгомирово, Българско Сливово и Алеково. Те ще бъдат съоръжени с модерна съобщителна техника. Особено внушителна е сградата на новата пощенска палата в Свишов, която изпрати вече своите пет етажа.

Във вторник в Дома на профсъюзите във Велико Търново се състоя тринадесетата редовна сесия на Окръжния народен съвет. Доклад за състоянието на законността в окръга през 1967 година и първото полугодие на тази година прочете Благомир Лазаров — окръжен прокурор.

Изтъкнато бе, че процесът на укрепване на законността все повече и повече се развива. Безспорен е фактът, че сега народните съвети все повече се утвърждават като държавни органи на власт върху дейността на ръководствата на предприятията, учрежденията, кооперативните стопанства, намиращи се на територията им.

Изоллирано явление са незаконосъобразните решения на сесии на общинските народни съвети. Допуска се най-вече подценяване на някои нормативни актове и особено на Закона за самооблагането на населението. Най-чести са нарушенията на Закона за горите. През 1967 година са съставени от органите на държавните горски стопанства 417 акта, а през първото полугодие на тази година — 295.

С всяка измината година намаляват грубите закононарушения в областта на търговията и общественото хранене. Но все още не са малко случките, когато се продават оводнени напитки, малогармажни порции, хляби и сладкарски изделия. Органите на търговията не упражня-

ват достатъчен контрол в това отношение.

Значително място в доклада бе отделено и на състоянието на престъпността, авторизациите.

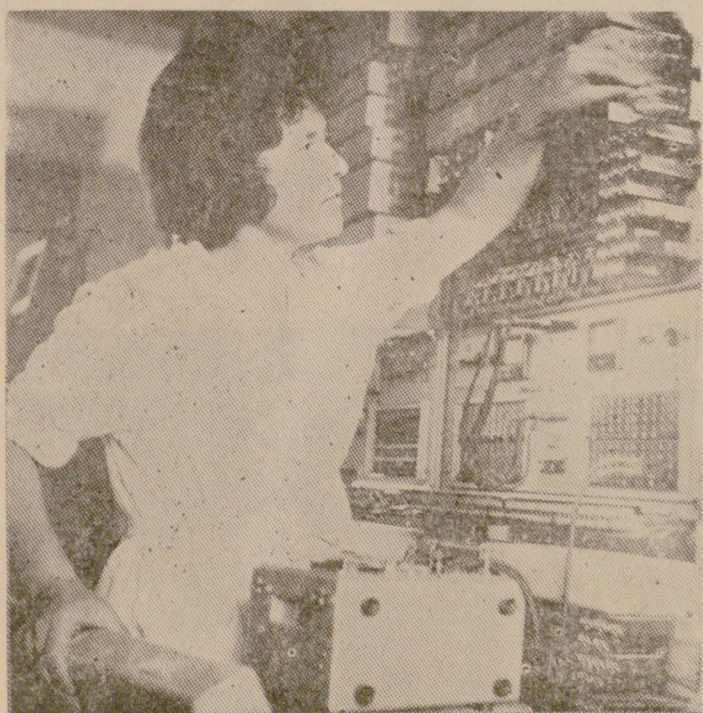
По повдигнатите въпроси взеха отношение Атанас Димов — началник на Окръжното управление на МВР; Еню Енев — заместник-председател на Окръжния съд; Радул Минчев — началник на Окръжното управление на Комитета за държавна сигурност; Нелчо Ненов — секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов наблегна на изказването си на полята и мястото на народните съвети, на правните органи за решително намаляване закононарушенията в окръга.

Участие в работата на сесията взе и дивулгатор Трифон Качанов от Главната прокуратура. Той говори за по-строгий контрол, който трябва да упражняват финансово-ревизионните органи за ограничаване посегателствата върху обществената собственост.

Председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров предложи за утвърждаване окръжна комисия за младежта и спорта.

Сесията единодушно избра Димо Минчев — първи секретар на Окръжния комитет на ЛКМС за председател на комисията по въпросите на младежта и спорта.

Заради голямото старание

Техният труд е някак си скрит за очите на хората. Но влезете ли в автоматичната телеграфна централа във Велико Търново, ще останете поразени от труда на хората. Защото модерната техника изисква сериозно отношение и много знания.

Сред този колектив младата техничка Русанка Добрева се ползува с авторитета на човек, който работи с умение. В отношенията си с колегите е

скромна и отзивчива. Заради голямото си старание тя е отличена със званието „Най-добър в професията“. Много може да се каже и за дейността й като общественичка. Колективът на Окръжното управление на съобщенията се гордее с нея.

На снимката: за да работи безукорно сложната техника, са нужни внимание, бдение. И Русанка Добрева е на поста си.

Н. КАЧАКОВ

Новопостроеният 12-метров паметник в местността Дълги дол край село Вишовград.

Автори на блококаменния монумент са скулпторът Панайот Димитров — старши асистент в катедрата по изобразителни изкуства при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ и архитект Иван Петков — от Районната проектантска организация — Велико Търново.

Снимка: Д. ЦОНЕВ

В Горна Студена усилено поливат

Месец юли настъпи още по-горещ. Жарките лъчи на слънцето горят жадните стъбла на засетите култури в стопанството. Кооператори, механизатори, специалисти са в неотстъпен двубой със сушата. Те направиха изкуствен вир, от който дъждовални инсталации черпат вода непрестанно. За редовната и безупречна работа отговарят Кольо Аврамов и Кольо Христов.

Досега в Горна Студена са напоени общо около 8700 дека култури. От тях над 4000 дека бяха есенници. В полетите култури влизат над 700 дека захарно цвекло, 1550 — люцерна, значителни площи с наредина, тютюн, зеленчуци и други.

Стопанството има засети на поливни площи 2600 дека наредина втора култура, 178 дека ябълка и др., чието поливане започва.

Усилията в борбата със сушата са общи. В тия дни на

Дневни * ВЕСТИ

ГОСТ на Окръжното управление на съобщенията във Велико Търново на 16 т. м. бе министърът на съобщенията на Монголската народна република инж. Котов, придружаван от началника на отдел „Пощенски съобщения“ и печат“ при Министерството на съобщенията Петър Байкушев.

Гостите разгледаха новостроящото се крило на пощата във Велико Търново и обмениха мисли по развитието на съобщителните средства.

ПРЕД СТОГОДИШНИНАТА от подвига на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа членове на Окръжната лекторска група говориха в градовете Свишов и Полски Тръмбеш, в селата Ресен, Беброво, Буйновци и на други места.

ПИСАТЕЛЯТ Атанас Душков говори за комунистическата нравственост пред колективите на Държавна спестовна каса, ДИП „Сърп и чук“, „Нармаг“, служителите на МВР — Велико Търново, в ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец, пред пионерите в лагерите Вонеща вода и Вългевци и пред бригадирите в с. Мийковци.

За увековечаване на великото дело

★ Предстоящите тържества в местността Дълги дол край с. Вишовград ★ Ще бъде открит монументален паметник

Преди столетие храбрите български синове от четата на легендарните войводи Хаджи Димитър и Стефан Караджа водиха две епични битки в землището на село Вишовград. В кръвопролитния бой в местността Дълги дол за свободата на Родина загинаха 40 герои. В местността Канлъ дере обезсмъртиха имената и делото си юначните хаджидимитровци. Там те загубиха и любимия си войвода Караджата, който бе заловен от многохилядния неприятел.

По случай вековния юбилей на чутовния подвиг на славните четници в събота и неделя във Вишовград и в местността Дълги дол ще се състоят големи тържества. В събота вечерта в героичното село ще бъде организиран тържествен митинг-заря. 13-та, от 9 ч., в местността Дълги дол край Вишовград ще стане тържественото откриване на новопостроения 12-метров паметник, издигнат в чест на героите и възпроизвеждане на историческата битка.

И В ЕФИРА — ФЕСТИВАЛ

ПЕТИМА МЛАДИ ВЕЛИКОТЪРНОВЧАНИ ПРОПАГАНДИРАТ ИДЕИТЕ НА МЛАДЕЖКИЯ ФОРУМ. ★ ФЕСТИВАЛНАТА ЛЮБИТЕЛСКА РАДИОСТАНЦИЯ ИМА ОКОЛО 3000 РАДИОВРЪЗКИ.

Идеята се ражда някъде към средата на януари. Тогава започнаха усилената подготовка за Деветия световен фестивал на младежта и студентите. Радиолюбителите от Окръжния радиоклуб предлагат до фестивала и в дните, когато София ще бъде център на световната младост, тяхната радиостанция да работи с фестивален инициал.

Занизват се дни на усилената подготовка и на чакане. Най-после Министерството на съобщенията изпраща разрешението и радиостанцията става фестивална, заедно с още една любителска радиостанция в София.

В ефира се появява сигналът LZ9FWY (първите два са инициали на всички радиостанции в страната, а втората част — 9FWY означава Девети фестивал на световната младост).

На 22 май е установена първата радиовръзка със светската радиостанция от Ростов на Дон. Радиолюбителите използват телефония, вместо телеграфия. По телеграфа кореспондентите от чужбина ще приемат инициалите, но не всички от тях ще разберат мисълта. А популярният английски език успешно премахва тази опасност. И още нещо характерно за работата на великотърновските радиолюбители е, че те използват не обикновена телефония, а един нов способ, технически много сложен — SSB.

Чрез него могат да се осъществяват връзки с радиостанции, които са на 10 000—15 000 км от Велико Търново. По този начин великотърновската радиостанция слуша радиолюбители и от Америка, и

от Австралия, и от Далечния изток, дори от Тихоокеанските острови.

Появата в ефира на новите знаци, непознати и до известна степен необикновени, възбужда голям интерес. Стотици радиолюбители искат да установят връзка с тази радиостанция още в първите дни. И нашите великотърновски момчета Николай Писарев, Ангел Личев, Иван Попов, Димитър Комитов и Димитър Райков — най-подготвените оператори, владеещи чужд език, работят кажи-речи непрекъснато, установяват връзки, разказват накратко за Деветия световен фестивал на младежта и студентите, за неговите лозунги, за целта, която ще събере в София над 25 000 младежи и девойки от целия свят.

Много често се е случвало да се редят радиовръзки с петте континента — със САЩ, с Боливия, с Венецуела, с Япония, с Република Того, с Нова Зеландия, със Съветския съюз.

За тези 50—60 дена много страни са търсили великотърновската радиостанция, но особено голям е бил интересът на американските — споделя заведващ Окръжния радиоклуб Иван Попов. — Интересни са връзките ни с Панама, Австралия, Исландия, Маршалските острови, Хондурас, Кения.

До 16 юли петимата оператори на фестивалната радиостанция от Велико Търново имат около 3000 радиовръзки с представители на 80 страни от петте континента. До 10 август може би целта на фестивалната радиостанция — 5000 радиовръзки с радиолюбители от 100 страни, ще бъде достигната. И тогава... Радиолюбителите също получават дипломи. И най-значимата от тях е „Установил радиовръзка със 100 страни“. Един такъв диплом за великотърновчанин ще има изключителна стойност, защото те работят с не особено мощна апаратура и не търсят връзката заради самата връзка, а за да пропагандират идеите на най-големия младежки форум — Деветия световен фестивал на младежта и студентите. Нека им пожелаем успех.

Ангел ИЛИЕВ

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ПРЕВРАТ В ИРАК

ПАРИЖ, 17 юли (БТА) — Както съобщава агенция Франс прес от Багдад, тази нощ в Ирак е извършен държавен преврат. Според агенцията превратът се ръководи от офицери, привърженици на арабския социализъм. Засага за насоката на преврата може да се съди само по популярните песни, които предава радио Багдад. Радиото също така непрекъснато съобщава комуникетата от името на „Команден съвет на революцията“. Със специално нареждане на съвета на цялата територия на Ирак от 7 часа тази сутрин е въведен полицейски час.

От комуникетата се разбира, че военновъздушните сили на страната подкрепят преврата. Военни самолети летят над иракската столица. Президентската гвардия е също така на страната на офицерите, извършили преврата.

Радио Багдад е предало също, че командният революционен съвет ще управлява страната до момента, в който ще могат да бъдат проведени общи избори. Съветът е публикувал апел за подкрепа към всички военни части, към държавните служители и гражданите. „Ние си поставяме за цел, се казва в апела, да повишим жизненото равнище на народа и да браним неговите върховни интереси.“

АНТИАМЕРИКАНСКА ДЕМОНСТРАЦИЯ В ИСТАНБУЛ

НЮ ЙОРК, 17 юли (БТА) — Вчера в Истанбул била организирана „без разрешение“ демонстрация против присъединяването на кораби от Шестия американски флот в пристанището на Истанбул.

Позовавайки се на сведения от американски „служебни лица“ в Истанбул, кореспонден-

тът на агенция Асошиейтед прес предава, че демонстрацията станала късно вечерта в понеделник. Турски младежи поели с мастило и черна боя американските моряци, когато те слезли на брега да търсят забавления.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА КАМБОДЖА

ПНОМ ПЕН, 17 юли (ТАСС) — На 10 юли самолет от американско-сайгонската авиация е обстрелял група камбоджански селяни в провинция Свайриенг, при което е убит един и ранен двама от тях. По такъв начин 12 дни след убийството на 14 камбоджански селяни в района на село Свайриенг американската авиация извършило во нападение срещу неутралните камбоджански граждани, се казва в публикувана днес в Пном Пен декларация на правителството.

ЕКВАДОР, Гуаякил. Жестоката нужда, засилената от продължителната суша, е довела тези селяни в най-големия град на Еквадор. Те искат правителството да вземе бързи мерки за борба против обесняването на трудовия народ.

ДЕВЕТИ СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ

**ЗА
СОЛИДАРНОСТ,
МИР
И ДРУЖБА**

Четири ръце, събрани в едно — четири ръце от четирите краища на планетата Земя. И едно приятелство на бели и черни, жълти и червени. Младостта говори, младостта настоява, младостта се бори. Никога война, никога оръжие! Времето е наше, силата е в нас, защото ние сме бъдещето.

Протяга ръка докато от Марсилия, излязъл от корабния трюм.

Протяга ръка негърът от далечна Родезия, въстанал срещу несправдата.

Протяга ръка студентът от Япония, усетил ужаси на Хиросима.

Протяга ръка индианецът от малочислените резервати на Америка.

Протяга ръце всички, за да напомнят на света, че протегнатата ръка значи приятелство, край на враждата, край на войната. И всичко това с една цел — за солидарност, мир и дружба.

СОЛИДАРНОСТ — за да бъдем единни, уверени в общите сили. Солидарност в борбата, солидарност в подкрепата. Бъдещето е пред

нас, младите, ние го творим. Нека бъдем заедно с протегнати длани, защото ръката, подадена за поздрав, не може да държи оръжие, не може да сее смърт.

МИР — защото не искаме да умираме, искаме да строим, децата ни да рисуват гълъби, а не разваляни и танкове. Искане дните ни да бъдат един безкраен наниз от усмивки и победи, трудно ви победи. Мирът в красота, прохладно дете, стремейте към красотата, птичешко, леещо в простора.

ДРУЖБА — без нея не можем, защото сме млади, защото търсим приятели. Дружба, която открива поле за безплатна мисъл, премахва граничните знаци, прави сърцата близки, дружба в името на правдата, в името на младежките пориви към идното.

... Четири ръце, събрани в едно — четири ръце от четирите краища на планетата Земя. И едно приятелство на бели и черни, жълти и червени. И „Фестивал“ на различни езици.

Димитър ВЕДЪР

8545 ЛВ. ОТ МЛАДИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ ВЪВ ФОНДА НА АКЦИЯ „СОЛИДАРНОСТ“

Младите механизатори от Великотърновски окръг на 14 юни отработиха по половин сменна норма за Вистам, като с това още един път доказаха повишената си политическа активност. Средствата бяха внесени във фонда на акция „Солидарност“.

8545 лв. от младите механизатори на Великотърновски окръг — това е сумата за героичния вьетнамски народ. От ДЗС „Сувата“ постъпила 2000 лв., от Масларево — 1323 лв., от Стражица — 1000 лева.

Форум на младостта

Броени дни ни делят от онзи тържествен миг, когато над столицата на Народна република България ще прозвучат фанфарите и ще лумне фестивалният огън. Те ще възвестят началото на най-големия форум на съвременното младо поколение — Деветия световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба.

Световните младежки фестивали се превърнаха в една прекрасна международна традиция. В най-крупната по мащаби и аначение среща на цвета на планетата.

Решението на Международния подготвителен комитет фестивалът да се проведе у нас е красноречиво доказателство за порасналия авторитет на Димитровския комсомол в редиците на демократичното движение, ярко признание на миролюбивата политика на Народна република България.

Всяка от досегашните осем срещи на демократичното младо поколение е събирала като във фокус ония най-съществени черти и особености, които дават облика на живота, борбите и настроенията на световната младеж. Затова и Деветият световен фестивал на младежта и студентите ще има ярко изразен, подчертан политически характер.

В съвременната международна обстановка представителите на борещите се народи се нуждаят най-много от подкрепа и солидарност, които Софийският фестивал е призван да изрази категорично и безрезервно, защото мястото на младежта е в първите редици на борбата против политиката на войната, против реакцията и фашизма, за свобода и прогрес, за дружба между народите.

Промяната на лозунга води и до изменения в характера на фестивалната програма. Превес в нея ще имат мероприятията, които допринасят за засилване и укрепване на международната младежка солидарност: Ден за солидарност с борбата на героичния народ и младежта на Виетнам, различни прояви на солидарност с арабските народи, с народите, жертви на расизма и расовата дискриминация, Ден за защита правата на човека, Ден на девоката. С особен интерес очакваме четвъртия ден на фестивала, който е обявен за Ден на България.

Характерен белег на фестивала е неговата богата културна и спортна програма.

Във фестивала ще участвуват над 25 000 делегати и гости от 120 страни. С това Деветият световен младежки фестивал се нарежда на едно от първите места по масовост сред досега проведените младежки срещи.

Очаква се редица най-влиятелни и авторитетни масови и политически организации, като Световният съвет на мира, световните федерации на профсъюзите и на демократичните жени, както и някои специализирани организации като ЮНЕСКО, ФАУ, МОТ, да участвуват във фестивала. С това те ще дадат своя принос в популяризирането на благородните фестивални идеи.

Димитровският комунистически младежки съюз поема фестивалната „щифета“ с дълбоко съзнание, че подготовката и провеждането на Деветия световен фестивал на младежта и студентите е голямо, трудно и високоотговорно дело, ярка и категорична изјава на интернационалния дълг на младото поколение българи. Ние сме убедени, че Софийският фестивал ще бъде сериозен фактор за по-нататъшното укрепване на световната младежка солидарност, мир и дружба.

Маргарита КЕМАЛОВА
секретар на Окръжния комитет на ДКМС — Велико Търново

В чест на фестивала

Във Великотърновски окръг кипи трескава подготовка за Деветия световен фестивал на младежта и студентите. В комсомолските организации и дружества се организират най-разнообразни прояви, посветени на световната младежка среща.

В Горна Оряховица

Пионерите от второ основно училище „Вичо Грънчаров“ се свързваха със свои връстници от Съветския съюз, Чехословакия, Унгария, Полша, ГДР, Гърция, Румъния, Италия, Австрия и Куба, като си размениха национални костюми, пионерски връзки, значки, монети, списания, вестници и картички, от които подредиха изложба за всяка една страна.

Комсомолците от ЗГТ „Металургия“ организираха „Вечер на дружбата“, на която присъствуваха гости от Киев, които разказаха за своята прекрасна страна. Младешките от завода призоваха целия колектив да се включи в обявената акция „Солидарност“ и на 23 юни (неделя) машините не спряха. Реализираната печалба от произведената продукция бе внесена във фонда.

В Лесковец

Голям концерт, посветен на фестивала, изнесоха младите самодейци от Завода за автоматични везни, Авторемонтния завод, Завод 33 и Държавния винарски завод.

Между дружествата на градската комсомолска организация се проведе волейболен турнир. Уредена бе купа, която се връчи на победителя.

В Камен

В чест на фестивала Общинският комитет на Комсомола организира преглед на художествената самодейност между пионерските колективи.

В Кесарево

Организиран бяха рецитали „За солидарност, мир и дружба“ между пионерите и средношколците от общината.

ПОДАРЪЦИ ЗА ДЕЛЕГАТИТЕ И ГОСТИТЕ

Те не могат да се изброят. Изработили са ги сърчните ръце на пионерите и средношколците от Великотърновски окръг, които са вложили във всяка багра част от слънчевата ни Родина.

Подаръците. Те чакат дните, когато делегатите на Деветия световен фестивал на младежта и студентите ще ги вземат в ръцете си и ще се възхищават на неповторимото българско изкуство. Над 150 везани покривки, карета, кърпички с чудесните наши шевици, около 80 пирогови кутини, много албуми, битови кукли, показващи чудното пестроцветие и разнообразие на българските носии, апликаци. Всички — плод на неуморните ръце на младите интернационалисти.

Наистина подаръците за фестивалите ще бъдат един чудесен спомен от България, не забравяната страна-домакин на световния младежки форум. И дълго време ще връщат мисълта на нашите гости към слънцето и хората на прекрасната ни Родина.

Димитър Милков

НАШИТЕ ФЕСТИВАЛЦИ

Те не са много. Малко повече от 110. Пионери и средношколци, производственици и служители, учители и преподаватели, организационни работници. Срещате ги всеки ден — тъжни и весели, енергични и уморени — като всички нас и съвсем, съвсем мъничко различни. Тази почти недоловима разлика се забелязва трудно и е често отричана, но... спомнете си ония мигове, когато от сцената е бликало неповторимото изшествие на пионерите от танцовия състав — Павликени, разкошното изкуство на самодейците от танцовия колектив „Победа“ при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново и затрогващото до съзвиз майсторство на Никола и Атанас Василев и на Иван Димитров, и тогава може би и най-самолюбивият ще каже: „Наистина“. Да. Наистина делателите ни, участници в културната програма на фестивала, заслужават тази висока чест. Техните прояви са извиквали у нас не един път възторг и преклонение... и гордост. Опази, българската гордост.

А другите — делегатите-участници в политическите дискусии и семинари?... И тях познаваме. В Свишов дълго могат да говорят за асистентите във Висшия финансово-икономически институт Цанко Българенски, Екатерина Аверкович и Георги Рачев, във ВПИ „Братя Кирил и Методий“ всеки ще ви разкаже за неуморния асистент Людвиг Селимов. Малцина са тези, които не са разгръщали книгите на Георги Данчев, преподавател във ВПИ „Братя Кирил и Методий“, не са виждали картините на художника-график Иван Маринов, също от Великотърновския институт, не са слушали или чели стиховете на студента от първи курс българска филология Паруш Парушев или пък не са се възхищавали от изпълнението на хора на читалище „Надежда“, подготвян и от помощник-директента Елена Пушкова.

Приятели на младежите, хора с широки сърца са и текстилният техник Филип Филипов от ДИП „Васил Мазариков“, и работничката от ДИП „Васил Коларов“ Магдалена Николова, и един от младите специалисти в ЖП управление — Горна Оряховица Марин Палазов, и Атанаска Тодорова, монтър в Окръжно управление на съобщенията.

Хората от полето, млади и възрастни, свалят шапка на агрономката от ТКЗС — Стражица Тодорка Голева, на Петко Николов, инженер и учител в Селскостопанския техникум — Камен на тракториста в ДЗС „Сувата“ Борис Линков, на главния агроном на ДЗС — Златарица Ксю Колев, на Кирил Младенов, шофьор в ТКЗС — Масларево.

Истина е, че не всички знаят Пенчо Пенев, ученик в Техникума по индустриална химия — Свишов, Недко Недев, ученик в Техникума по електротехника — Горна Оряховица, Мария Георгиева, ученичка в Средното политтехническо училище — Павликени, и Маргарита Шабанкова, ученичка в Езикова гимназия — Велико Търново, но почитателите за тях съществува, те има какво да ви кажат.

Студентите от двата висши института също изпращат достойни представители. Георги Аврамов и Хава Юмерова от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ и Николай Шипков от Висшия финансово-стопански институт.

Есперантистите говорят с уважение за студентите Почо Коларов от ВФСИ и Димитър Христов от ВПИ. Кинолюбителите също имат двама представители — Иван Попов от Окръжния радиоклуб и Андрей Кефиров от кино клуба при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново. В срещата на младите самодейци ще участвуват Ирина Савова, а на срещата на филателистите ще бъде Снежана Николова, студентка във ВПИ „Братя Кирил и Методий“. Всички сте срещали Димо Минчев, първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола, и мнозина младежи са се вслушвали в неговите съвети. Знаете и Маргарита Кемалова, също секретар на Окръжния комитет на ДКМС. И инженера в Окръжния кооперативен съюз Стоян Острев, и Иван Данчев, инспектор в Окръжния съвет за изкуство и култура.

... Те не са много. Малко повече от 110. Пионери и средношколци, производственици и служители, учители и преподаватели, организационни работници. Срещате ги всеки ден — тъжни и весели, енергични и уморени — като всички нас и съвсем, съвсем мъничко различни.

Ангел ВЕЛИКОВ

Разказват делегати на VIII световен младежки фестивал

ЩРИХИ ОТ ХЕЛЗИНКСКИЯ ФЕСТИВАЛ

Сега, когато остават десети на дни до онзи тържествен миг, в който над нашата столица ще се вдигнат фестивалните знамена, когато към лазурното небе ще лятнат гълъби — тези символи на мира, спомням си — някои моменти от последния фестивал на младежта и студентите в Хелзинки, които искам да споделя с нашите читатели.

ОТО СЕ УСМИХВА ВИНОВНО

Когато пристигна фестивалната група на Германската демократична република, на хелзинкската гара се бяха събрали представители на западногермански организации. Някои от тях разваляха малки книжки знаменца с изрязан кръг. Това бе знамето на ГДР — с емблемата, изразяваща техническия напредък и плодородието на младата република. Тези младежи свиреха и възбуждено демонстрираха недружелюбност си от отношение към своите сънародници — представители на организацията Свободна германска младеж. До нас беше един слабичък, строен младеж, с рус перчем. Той не правеше изключение от другите. Дори неговият глас се извиси вше над тълпата. Един от

нашата група го заговори. Казвал се Ото от Дюселдорф. На 20 години бил. Подадохме му ръка. „Фройндшафт унд фрийден“, „Мир и дружба“.

Ото се усмихна виновно.

МЛАДЕЖЪТ С РУБИНЕНАТА ЗНАЧКА

На Хелзинккату — една от най-оживените улици — се е събрала група. Тук се говори на различни езици. Най-добре обаче помагат ръцете и мимиките. Един скандинавец — студент по право, заплашва, че тук не може да се во да комунистическа пропаганда. А младите хора говореха за поезия, за изобразително изкуство, за професорите. Тук беше и един финландец, на чийто ревер блестеше рубинена значка с лика на Ленин. Той прегърна близко стоящите до него момичета и момчета и запя:

— „Дети разных народов...“

Студентът се почувствува неудобно. Ала когато се качи в лъскавия шевролет, закарително размаха юмрук.

Един фабрикантски син заплашваше младостта на света. А младежът с рубинената значка бе шофьор, който много обичал песните.

Така ни каза той.

И АННА-ЛИЗА ПРАЗНУВА

Това бе една приказно красива млада финландка, която срещнахме още през първия ден от пребиваването ни във фестивалната столица. Нейните сини очи, като езерата на северната страна, горяха в не доумение от желанието на един българин да си направи снимка с нея.

Никои не мислеше, че вече ще я срещне някога. Но в деня на откриването на фестивала тя беше застанала пред железните врати на олимпийския стадион. Входните билети са извънредно скъпи, а как желала да бъде сред огромния океан от хора, толкова чудни, различни и толкова еднакви. Когато се появи българската фестивална група начело с макет на огромна роза, Анна-Лиза скандираше „Финландия — България“. А неспокойните й очи търсеха познатия човек от страната на уханните рози. Ед на ръка се протегна. Работничката Анна-Лиза от шоколадената фабрика „Фатнер“ е щастлива.

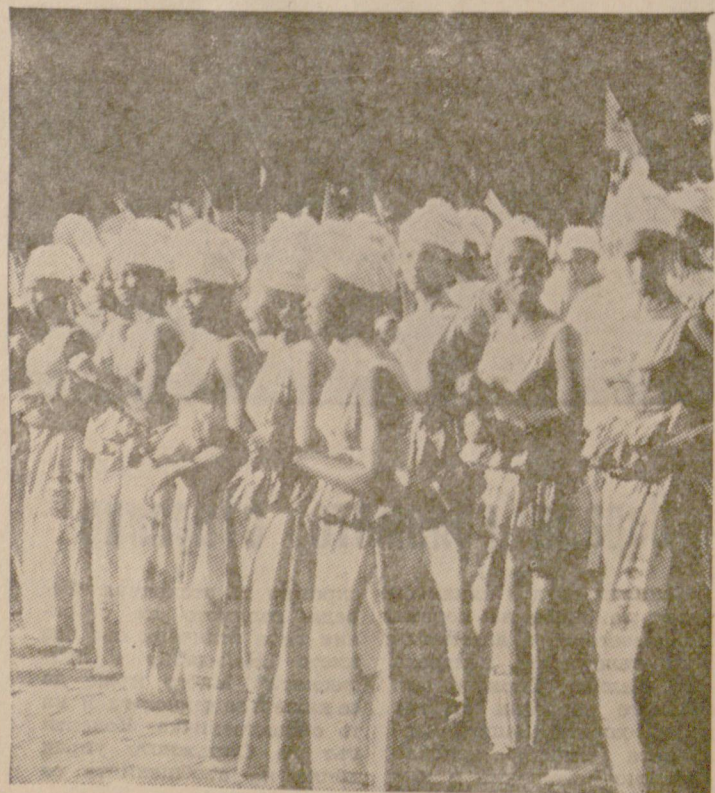
Празнува стадионът, събрал младостта на света.

Празнува и Анна-Лиза.

Илия МАНЕВ

Част от делегатите на Деветия световен фестивал на младежта и студентите от Великотърновски окръг, които ще вземат участие в политическите дискусии, срещите по интереси, семинарите и колоквиумите.

На Осмия световен фестивал на младежта и студентите в Хелзинки си дадоха среща самодейци от десеткни страни на петте континента. Българските художествени колективи винаги бяха посрещани радушно от финландската общественост. Не случайно повечето от тях завоюваха първите места. Но те имаха и достойни съперници. Един от тях бе и танцовият колектив на Мали, който показваме на снимката.

РАЗРАСТВА СЕ НОЖАРСКОТО ПРЕДПРИЯТИЕ

„СЪРП И ЧУК“

Долу под зеления склон на Трапезица само до преди няколко години в тесни и неудобни помещения работеше безшумно малкият колектив на ножарското предприятие „Сърп и чук“. Без неговите изделия — разнообразна джобна ножария, домакински и сервизни ножове, дозарски ножички и неръждаеми лъжици и вилници — е немислимо всекидневното на трудните хора. Но темпът на техническото оборудване през последните години на възродителното обновление, настъпило в промишлеността на окръга, тук се чувствуваше слабо. Непроизводителната техника, преобладаващите ръчни процеси, липсата на специалисти от какъвто и да е характер и др. продължаваха да придават все още занаятчийски облик на предприятието.

Сега наред с пионерите в ножпроизводството застанаха и нови ентузиастични млади хора. Те се обвързаха с лице към техническия прогрес, заложиха се да работят по мъжки, за да извадят предприятието напред. Трудно, но упорито и неотстъпно се осъществяваха приетите мероприятия за разрастването на предприятието в годините на петата петилетка. Младите специалисти с помощта на практиците уверено закрачиха напред.

Само тази година бяха приети за внедряване над 30 организационно-технически мероприятия за изпълнение на годишния план и други 27 за осъществяване на задачите, произтичащи от 44-то постановление. Под ръководството на Кирил Киров амбициозен колектив изработи нова по-високопроизводителна вал-машина, с която се увеличава производителността

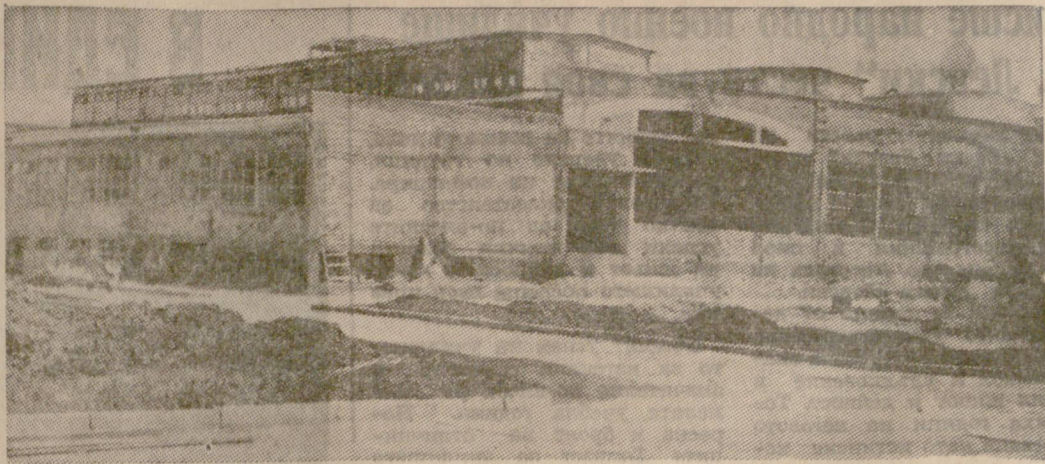
на труда близо два пъти. С помощта на въведените полуавтомати за полиране на вилниците и лъжиците се премахна ръчният труд на петнадесетина производственика, а производителността на труда се увеличи 4 пъти. Инженер Константин Денчев и конструкторът Дончо Димов предложиха и се прие нов начин за разкрояване на вносен метал, благодарение на който се икономисват близо 30 на сто от тези скъпи материали. Успоредно са 12 нови асортимента, като половината от тях вече се намират в серийно производство. По рационализаторското предложение на Митко Бочев, ръководител на смяна, се пристъпи към заместване на вносните полир-шайби от ГФР с наши, които са собствено производство.

Не е необходимо да се изброяват имената на всички борци за технически прогрес, защото те и делата им се увеличават постоянно. Главното сега е, че силите и уменията на всички са насочени към успешното осъществяване на най-важната им задача — до 1970 г. да бъде пренесено предприятието в нова производствена сграда, която сега се изгражда.

Разраства се ножарското предприятие, израстват и хората, които работят и творят в него. Тяхното желание е в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция да се настани в новите производствени сгради. Затова сега мюжат успехите си и утвърждават постигнатите.

М. МАНОЛОВ

Две снимки, които показват възхода на ДИП „Сърп и чук“ — старата сграда в с. Буковец и новостроящата се във Велико Търново.

ЗА КВАЛИФИКАЦИЯТА НА ОВЦЕВЪДИТЕ

По плана на едногодишната школа за квалификация при Окръжния ръководство на БЗНС — Велико Търново отдавна в с. Недан се състоя поредната среща-заявление със 120 овцевъди — сдружени земеделци. В работата й взеха участие членове на бюро на окръжната дружба, героите на социалистическия труд и знатен овцевъд от ДЗС „Ал. Стамболийски“ в гр. Пловдив Петър Чимианов, специалисти от Районния ветеринарен институт и Инспекцията по племенно дело — Велико Търново, партийни и стопански ръководители от Павликени.

Председателят на окръжната земеделска дружба Петко Кожухаров откри срещата, след което д-р Йордан Денев, кандидат на ветеринарно-медицинските науки и директор на Районния ветеринарен институт — Велико Търново, говори за състоянието и перспективното развитие на овцевъдството в окръга и подготвящата за случната кампания при овцете.

Сдруженият земеделец Иван Александров, завеждащ овцефермата в Недан, сподели опита на своя колектив, като подчерта, че в резултат на последователната племенноподобрителна работа и добрите грижи, които полагат за овцете, от 2,360 кг през 1951 г. външодобивът от овца е нараснал на 6 кг през настоящата година.

Героят на социалистическия труд Петър Чимианов, след като разказа за своята положителна дългогодишна работа в този отрасъл, даде ценни напътствия за по-нататъшното развитие на овцевъдството в окръга.

Ив. ИВАНОВ

ДЕЛЪТ НА ПОТРЕБИТЕЛНИТЕ КООПЕРАЦИИ

1295 ТОНА ЗЕЛЕНЧУЦИ И ПЛОДОВЕ ДОПЪЛНИТЕЛНО ★ ОТ ЦЕХА ЗА ШИПКОВИ ЛЮСПИ — ГОЛЕМИ ДОХОДИ ★ ПРИНОСЪТ НА ГРАДСКАТА ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

С особена загриженост се отзоваха ръководителите на Окръжния кооперативен съюз и на градските потребителни кооперации на всенародния призив за изкупуване на колкото е възможно повече селскостопански произведения и билки за покриване на голяма част от щетите. Ръководството на съюза реши да изкупи допълнително от населението 1295 т плодове и зеленчуци, а така също и големи количества билки. Постъпките досега количества са гаранция, че тази цифра ще бъде преизпълнена.

Освен селскостопанските произведения по номенклатурата, кооперациите от окръга ще изкупят над 1000 т други произведения. Вече са закупени над 1800 т какалашки, над 40 т оборски тор, огромни количества папур и камашит. В близко време ще бъдат изкупени нови 800 т папур и камашит. Тази ценна суровина се доставя от блатните местности на Велико-търновски и Русенски окръг.

В Окръжния кооперативен съюз се търсят начини и средства за компенсацията от сушата да бъде колкото е възможно по-голяма. За тази цел в Полски Тръмбеш бе открит пункт за преработка на папур и камашит. Стотина чифта ръце там плетат розови за парниково зеленчуково производство и плоскости за капитално строителство, които се търсят извънредно много на пазара.

Списъкът на хубавото не свършва дотук. Извън редовния план за изкупуване на билки, с цел да допринесат за по-пълното компенсиране на загубите от сушата, потребителните кооперации в окръга решиха да изкупят нови 40 т билки. Планът за липовия цвят предвижда да бъдат изкупени 12 т, а съществуват всички реални предпоставки тази цифра да бъде удвоена. Най-добри постижения в беритбата на липовия цвят имат потребителните кооперации в Златарица, Беброво, Кесарево и Сухиндол.

Големи приходи, предназначени за компенсиране загубите от сушата, кооперациите получават от открития в Горна Оряховица цех за производство на шипкови люспи от шипковия плод. Този продукт се търси извънредно много на външния пазар, затова пехът работи с пълен капацитет.

За компенсиране значителна част от загубите, причинени от сушата, кооперациите в окръга разчитат и на богатата реколта от плодове. През пролетта бяха изкупени от личните стопанства 140 т череши. Сега се изкупуват големи количества ябълки и круши, праскови, кайсии и други плодове.

И гъбарството дава своя дял в компенсацията на загубите от природното бедствие. Кооперациите в окръга имат заредени над 8000 кв. м с гъби-печурки на изкуствено отглеждане в Горна Липница, Паскалевец, Димча и Павликени. Разчитат се на 50 т гъби. Досега са изкупени около 12 т, съответно преработени, готови за износ. Продължителното засушаване даде своето отрицателно отражение върху добива на мед. Въпреки това, Окръжният кооперативен съюз успя да изкупи 30 т пчелен мед, предимно от Свищовския район, и да намали загубите от сушата.

Принос във всенародния поход за покриване загубите от природното бедствие има и градската потребителна кооперация във Велико Търново. Дълбоко проникнати от важността на призива, служителите от кооперацията правят всичко по силите си, за да изкупят колкото е възможно повече продукция. За първото шестмесечие на годината, спрямо същия период на 1967 г., кооперацията изкупи в повече редица селскостопански произведения, билки, вторични суровини. В изкупуването на селскостопански произведения се отличиха закупчиците Костадин Добрев от Велико Търново, Никола Кочев и Надежда Даскалова от Беляковец, Стефа Аврамова от Арбанаси, Паньо Панев от Пушево и др.

Над два и половина тона липов цвят в повече от първото шестмесечие на 1967 г. бе изкупен от великотърновската потребителна кооперация през първото шестмесечие на тази година. Голям дял за добрите успехи имат учениците от града. В брането на липовия цвят особено се отличиха учениците от деветите и десетите класове на Първа политехническа гимназия, които предалоха на кооперацията близо 600 кг липов цвят. Учениците от деветите и десетите класове на Езиковата гимназия набраха 400 кг цвят. В близкото бъдеще добри прояви имат и учениците от Присово, които под ръководството на учителката Надка Христова набраха 720 кг билки и ги предалоха на кооперацията.

Най-големи количества билки кооперацията изкупува от пенсионерите в града. Осмина от тях — Ради Серафимов, Стефан Николов, Йордан Бахчеванов, Илия Георгиев, Иванка Колева, Гюла Арифова, Екатерина Ганчева и Йордан Петров — набраха и предалоха на кооперацията над 7000 кг билки. Общото впечатление е, че в похода за заличаване следите от природното бедствие кооперациите от окръга участвуват активно.

Н. КОТЕВ

ЗАСЛУЖАВАТ ПОВЕЧЕ ВНИМАНИЕ

БЕЛЕЖКИ ОТ ДОЛНА ОРЯХОВИЦА ★ ЗАЩО КЛУБЪТ Е СТАНАЛ СКЛАД? ★ НЕ БИВА ДА СЕ ЗАБРАВЯТ ХОРАТА

На около километър от Долна Оряховица, на височината над Янтра са наскочили сградите на птицефермата на ТКЗС. В селомте й отледа се отглеждат пилета и кокошки-носачки. Веска Диманова, Мария Палазова и Сийка Симеонова отглеждат по 2400 кокошки. Въпреки недоволства на фураж всяка от тях предава по 34 000 яйца в месеца.

Освен кокошки-носачки тук се отглеждат и птици за клане и за попълване на основните ята. Вергия и Янка Минчеви отглеждат 10 300 пилета за разплод и вече са предали 6000. Йорданка Исянкова предаде 14 000 пилета за угодяване, Йорданка Нешева е отгледала 2600 ярки за носачки. Птицевъдчките положиха много труд и грижи и изпълниха плана за полугодното по всички показатели. Но какво е отношението и грижите на ръководството на стопанството за хората, които работят в птицефермата. Един чисто производствен проблем — снабдяването с фуражи. Това е задължение на фуражира Христо Исянков. Доколко той го изпълнява говори фактът, че нито веднъж навреме не е снабдил отделите с фуражи, нито пък е извозил готовата продукция. Жените сами товарят и разтоварват каруната, а той е само водач на конете. За всички това фуражиърът неведнъж

е критикуван, но всичко е свършало дотук. След като това средство е безрезултатно, защо да не бъде заменен с човек, който би се справил с тази отговорна задача и заслужено би получавал възнаграждението си.

Птицефермата е откъсната от селото. От години се протаква радиофицирането й. Колкото и да е странно, не се получава нито един вестник или списание. За многотражката „Ленински зов“ знаят, че излиза, но нито са я виждали, нито чели. Да не говорим за книги, за библиотека. А преди години тук е имало „Клуб на животновъда“, в него — библиотека, вестници, списания. Помещението на клуба сега е склад. Хората минават покрай него, покрай градинката, която някога бяха добре подредили. Повдигат въпроса тук-там, но няма кой да ги разбере.

Друг набелязъл въпрос е снабдяването с вода. От години не са чистили резервоарът и инсталацията и водата тече мътна, негодна за пиене. Работещите във фермата трябва да носят с дамджани и шишета чак от селото.

Много са въпросите, които ръководството на стопанството трябва да реши в птицефермата. Хората заслужават да се помисли за тях, да им се осигурят елементарни условия за работа.

Стоян АГОВ

ПРОМКОМБИНАТЪТ В СВИЩОВ ПРЕИЗПЪЛНИ ОБЕЩАНИЕТО СИ

Да произведе обща промишлена продукция за 804 000 лева — такова беше обещанието на колектива на Промкомбината в Свищов. Благодарение на положителни усилия, през шестмесечието беше постигнато 816 000 лева или 101,4 на сто изпълнение на обещанието. В същото време планът за производителността на труда беше изпълнен 111,3 на сто. Най-високо преизпълниха своите обещания шивашкият цех в с. Ореш и картонажният цех в Свищов.

За юни съревнованието между цеховете спечели колективът на мелницата в с. Ореш.

Н. Милчев

Писмо до редакцията

ЗАЩО ЛИПСВАТ ОБУВКИ ГОЛЕМИ НОМЕРА?

От няколко месеца търся по всички обуварски магазини в града и окръга обувки 39 или 40 номер, но отговорът на проващите е все един и същ — няма! Давали им от време на време само по 2-3 чифта, които веднага се разпродавали. И така жените, които носят обувки с горните номера, са един вид осъдени да ходят със скъсени обувки.

Не е ли чудно в днешно време, когато благоденствието на народа ни расте с всеки изминал ден, когато магазините са пълни със стока, някои да ходят със скъсени обувки, само за това, че на обуварските работници не им е удобно да изработват обувки големи номера?

Л. Иванова
„Колосада“ 2, Велико Търново

ОТП „ТОПЛИВО“—ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

шофьори за нови коли ГАЗ-53 и за автоцистерна ЗИЛ—130.

Постъпване веднага.

Специализирано предприятие по металообработване „Киро Кона оз“ — Горна Оряховица ТЪРСИ

стругари и фрезисти от IV разред нагоре за масова продукция. Заплащане по норми. Постъпване веднага. Справки: „Личен състав“, телефон 42-43.

3—3

ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново ТЪРСИ

опитни и начинаещи работнички: предачки, тъкачки и бобинарки; мъже за: ковачи на каси — заплата до 110 лева. кроснари на чистачна машина — заплата до 110 лева. шшуражни-фитилжии — заплата до 100 лева.

Постъпване веднага. Справки: „Личен състав“.

3—3

Първа политехническа гимназия „Кирил и Методий“ — Велико Търново ТЪРСИ

да закупи 2 тона отлежала гасена вар — 10-годишна. Заплащане по споразумение.

Справка: гимназията, тел. 36-81.

Техникум по хранително-вкусова промишленост — Пловдив, бул. „Тутракан“ № 75, тел. 2-58-13 СЪОБЩАВА,

че УДЪЛЖАВА срока за приемане на курсисти само от Великотърновски окръг както следва:

I. За ТЕХНИКУМА ще се приемат 21 курсисти — младежи и девойки в срок до 20 юли т. г. по специалностите:

1. ТЕХНИКА и ТЕХНОЛОГИЯ НА КОНСЕРВНОТО ПРОИЗВОДСТВО и
2. ЕКСПЛОАТАЦИЯ и ПОДДЪРЖАНЕ НА ХЛАДИЛНАТА ТЕХНИКА.

Курсът на обучението е 4 години.

II. За СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКОТО УЧИЛИЩЕ ще се приемат 12 курсисти — младежи и девойки, в срок до 25 юли т. г. по специалността ТЕХНИКА и ТЕХНОЛОГИЯ НА КОНСЕРВНОТО ПРОИЗВОДСТВО.

Курсът на обучението е 3 години.

Всички кандидати да са на възраст 16 години към 30 септември т. г., завършили VIII клас.

Завършилите техникума и СПТУ имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

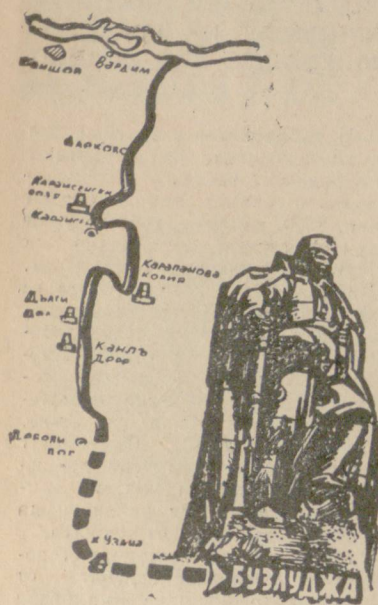
Приетите курсисти получават безплатно работно облекло, ползват общежитие, а най-нуждаещите се — стипендии.

3—2

— КОГАТО МИ Е ТОПЛО, НАЙ-МНОГО МИ ХАРЕСВА ЧАША СТУДЕНО МЛЯКО

ПОДВИГ-СТОЛЕТНИК

(Продължение от миналия брой)

Като слизат надолу, четници те забелязват редовната турска войска, която идва от северозток, от местността Друшковице. След съединяването на двата четнически постове Караджата се притичва на помощ и бива ранен в крака.

Вечерта, след битката в Дълги дол, завалива силен дъжд. Редовната турска войска се прибира да нощува във Вишовград, а башибозуците остават да пазят четниците. Повечето от башибозуците се пръсват кой къде в дъжд. Четата тръгва на запад, стига река Росица при местността Остроко. Реката ориентира четниците и те се връщат на югоизток, стигат Драговския кладенец и оттам на изток излизат на Ката чешма, минават през Плуаж неинския байр и се спускат на изток в Канлъ дере.

Много ценни сведения за действията на четата на Вишовградско землище е събрал поменатият вече протоархивист Данаил Петков Мусински от Вишовград, който помоли да се съобщава името му. Нека „грехът“ за издадената „тайна“ бъде мой. И така, според преданията, четата идва от запад и се надвисява над Канлъ дере, като пресича пътя, който води от Плуажна за Красно Градище и Калакастренския път. Там имало едра и гъста гора и по-малко наблизавало да съмне, четата се прикрива в нея. От тази гора именно води началото си долът, който е южна граница на местното, където се е развила четвъртата битка. Преди още четата да стигне на това място, турският гарнизон от Севлиево е бил вече на бивак в с. Плуажна. Редовната турска войска е ползувала ловджийски кучета за разузнавачи. Докато нападеният се е водил само от една страна, четниците са се справили с многочисления враг. Обаче към обед пристигат отседналата от първия ден във Вишовград редовна войска и башибозушки потери, които застрашават четата с обкръжение. Това наложило четата да се придвижи по дола надолу. Разделена на две или на три, тя се сражава храбро. Стари хора твърдят, че Караджата е заловен не там, където се намира паметникът, а на поляната южно от дола, по който е слязла четата. Според местното предание Караджата е заловен не късно след обед или по вечеря, а непосредствено преди обед или малко след обед.

Местно предание разказва: когато четата заела чаталяк в Канлъ дере, Ванката Христова взема четирима четници и заема колибата до самата гора. На тази колиба направят в зид два отвора, през които се наблюдавала цялата поляна и прикрити в колибата, четниците спокойно стреляли. Турците нападнали ожесточено, но четниците им нанасили тежки поражения.

Вечерта потераждните наклали огньовете по южния скат на Те лекору, към Гьонето. Но четата се измъкна от позициите си и по дерето надолу се отправя към Балкана.

Според местно предание от Свбл Колев Шкодрата, Костадин Петков Митина и др. четата е била забелязана най-напред от няколко кадъни, които копаели царевина на Неновлю на нивата в местността Каялу. Това било заранта, след като яли хляб овчарите и копаците. Като видели толкова много мъже, облечени в шарени дрехи и въоръжени, кадъните се уплашили и с пистъ хукнали към близките до тях овчари и копащи. Един четник се отделил от строя и тръгнал към тях.

Турба

Чул се глас от четата: „Остави жените, ние не сме тръгнали да се бием с мирната рая!“ Четникът се върнал в редиците.

Писъкът на кадъните привлякъл вниманието на всички орача и копащи, които видели четата като слиза по Гостидолската поляна, към долната чешма. В това време Дудревлю Съби копаел царевина с жена си Мита на местността Друшковице, до корията на Кабакчи-евлю. Имали първото си дете Гана. Люлката с детето била вързана близо до корията. Когато четата минава през гората, младите хора я виждат и побягват. Когато отишли на Явларец, където били събрани и другите хора, се сетили, че са оставили детето си в люлката. Майката писва за първата си рожба. Съби хукнал да вземе детето. Наближил мястото, грабнал детето време от горичката се показвал един четник и му викнал: „Хей, братко, нелей бяга само с детето, а се върни и вземи и люлката, за да не плаче рожбата ти. Не се плашете от нас. Ние сме тръгнали за свобода българска.“ Съби се върнал, развързал люлката и чак тогава видял насядалите на земята четници, които се хранели.

Дядо Райко Иванов Неделчев разказвал, че слушал от чичо си Неделчо следното: „Той пасял шилетата на тяхната мандра, когато четата слиза на чешмата при него. Някои от четниците пили вода, други се поизмилли и се насочили към даямата на дядо Райка Сърбалака, която отстояла на петдесетина крачки западно от чешмата. Събрали се пред колибата, но на чешмата имало още неколцина да се мият. От колибата свирнал рог и тези, що се миели, бегом отишли при четниците в колибата. На даямата нямало никакъв човек от оварите. Четниците взели сирене колкото поискали и хляб колкото намерили и тръгнали на юг. Но не по Мочура, както твърдят някои, а по пътеката покрай Друшковските гори и излезли на Кабакчиову на кошарата в местността Друшковице. Тя се намирала сред вековни дървета, наречена на Кабакчиову корията. (Това е Малката гора, за която говорят Захари Стоянов и Христо Малековски. Тук, в съседство с големите Явларски гори, започва третата битка на четата, битката на Дълги дол).

Преданието говори и за залавянето на Караджата, а именно, че войводата е бил заловен на Канлъ дере от редовната турска войска и откаран в с. Плуажна, където се намирал нейният бивак. (Според Захари Стоянов Караджата е бил хванат от манафи, а според Христо Малековски — от войници). Оттам, следобед, войводата бил пренесен на кон по пътя за Вишовград и закаран в местността Армутлука, където бил шабът на пашата и на търновския аянин. Дамата турски големи му предложили храна, кафе и цигара и го подложжили на разпит. Караджата отказал да яде и да пие кафе, като държал „много зъл език“.

Привечер той бил закаран с волска кола във Вишовград, в дома на дядо Станчо Стоевлю, където квартирувал пашата. На другия ден (10 юли ст. ст.) за войводата била приготвена специална колесарка, в която били препрегати чифт волове. Когато турците започнали да го товарят на двуколката, за да го закарат през Емен и Балван за Гьорново, насядалите се пред къщата хора забелязали, че десният му крак висял и турците го намествали в двуколката като чужда вещ.

Дядо Йордан Карадраганов от Емен разказвал на свещеник Данаил Петков: „Бях около десетгодишен, когато прекарал през наше село Стефан Караджа. Още заранта кехаята викна над селото — днес ще мине през село Кючук Стефан, баш комитата. Който иска да го види, нека излезе на мегдана до белгичкия хамбар. Към 9—10 ч. Хаджи Бекир съблуги си седна до хамбара. Събраха се много турци. Българите бяха малко — предимно стари и деца. По едно време се заладе група хора, след нея запти, може би 50—60 човека, обградиха една двуколка, а след двуколката — друга група хора. Началникът на охраната се яви пред Хаджи Бекира и му докладва, че Кючук Стефан се е укротил, хранил се и не виждал като предния ден. Хаджи Бекир почерпил началника с ракия, пожелал да почерпи и Караджата, но началникът не разрешил. Караджата бил облечен в комитската си униформа. Ръцете му били вързани с железни белезници. Хаджи Бекир говорил нещо с Караджата, обаче никой не си спомня нещо от този разговор.“ Този факт бил потвърден и от очевидците дядо Ганчо Дерменджията, дядо Лазар Княза, дядо Величко Дойнов и други.

С ПЛАМЪКА НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

Висше народно военно училище „В. Левски“ чествува своя празник

Днес личният състав на ВВВУ „Васил Левски“ празнува 131-та годишнина от рождението на своя парон, великия син на българския народ, безстрашния и смел революционер — Апостола на свободата Васил Левски.

Изминаха 24 години от деня, откакто училището прие това светло име. То стана знаме, символ и вдъхновение в неговия живот и дейност. Това бяха години на неговото израстване като истинска ковачница на командни кадри за Българската народна армия. През този период под мъдрото ръководство и бащински грижи на Партията училището се превърна в истинска школа за възпитание на пламенни родолюбци и изграждане на смели бранители на същото ни отечество — България. Главното, определящо в неговия живот и дейност винаги е била и ще бъде борбата за изпълнение свещения завет на вождя и учителя на българския народ Георги Димитров: „... От нашето училище да излязат хиляди и хиляди модерни, съвременни отечественофронтовски василевскиевци“. На своя патронен празник ние рапортуваме пред Партията и народа, че училището стои тясно сплотено около ЦК на БКП и успешно изпълнява този завет. От него през тези години са излезли хиляди съвременни василевскиевци. Това са командири, които заедно с възпитаниците на другите военни училища са гръб на армията и с пламъка на Левски изграждат нейната боеготовност и бое-способност.

Сега в училището се учат и възпитават стотици бъдещи командири. Това са млади хора с пламтащи сърца, чието щастие е щастieto на Родина и народа. Под непосредственото ръководство и грижи на командно-преподавателския състав и активната помощ на партийните и комсомолски организации, стъпка по стъпка, ден след ден, с левскиевски пламък в гърдите те старателно усвоя-

ват тайните на военното дело, вървят уверено по трудния, но славен път на командира. Убедително доказателство за всичко това са по-високите успехи във всички области на живот и дейност, с които училището посреща своя празник.

Общият успех на училището за изтеклия семестър е значително по-висок от миналата учебна година. Нарасна и броят на отличниците. Гордост за училището са серж. Димитър Димитров, серж. Кирил Цветков, мл. серж. Райко Райков, серж. Апостолов, серж. Ненков, мл. серж. Трифонов, ефр. Киров, мл. серж. Пърпов, мл. серж. Душев и редица други, много от които са не само с отличен успех и безупречна дисциплина, но и са отлични спортисти, активни участници в обществените работи на училището.

Благородната борба за постигане на по-висок успех в овладяването на бойната и политическата подготовка доведе не само до общо повишаване успеха на училището и чувствително увеличаване броя на отличниците, но роди и възвод-отличник. Това е възводът, командван от офицера Недев. Той заслужено стои на първо място в училището, следван от възводове на офицерите Кантаски и Колчев. От ротите най-висок успех постигна ротата с командир офицера Цолов.

Показател за трудолюбието и упоритостта на личния състав са и успешно проведените при тежки атмосферни и теренни условия занятия и учения, без да бъдат допуснати аварии, катастрофи и произшествия.

Радващи успехи постигна училището и в областта на физкултурата и спорта. Ярък показател за това е фактът, че на приключилата неотдавна общовузовска спартакиада училището завоюва първото място и кристалната купа на МНО „Общовузовски първенец във физкултурата и спорта“. Заслуга за този успех имат всички спортисти, физкултурни дейатели и особено най-изтъкнатите от тях — серж. Димитров, серж. Цветков, серж. Дервишев и офицерите Токушев, Илиев, Димов, Цветков и др.

На по-високо ниво е учебно-материалната база на училището. За нейното развитие и усъвършенстване в съответствие със съвременните изисквания за обучение и възпитание на бъдещите командири особено допринесе постоянно развиващата се рационализаторска дейност, по която последните години училището също стои на първо място. Гордост за училището са такива рационализатори като офицерите Игнатов, Каменов, Митов, Първанов, Стоянов, серж. Симеонов, старш. Димитров, старш. Енчев и много други.

Чествувайки патронния празник на училището, личният състав отправя своята гореща благодарност към Партията и нейния Централен комитет за проявените грижи и заявява, че няма да пожали сили и енергия, че с пламъка на Левски ще работи за изпълнение на задачите за укрепване отбраната на нашата скъпа родина — Народна република България.

ЗА ЛАГЕРА СА НУЖНИ ГРИЖИ

„Седми конгрес“ — това е името на пионерски лагер, който се намира в красивата местност Балкан край село Овча могила. Радостни дни в този лагер прекарват 70 пионери от селото. Под ръководството на учителя Николай Илиев те спортуват на воля, отпочиват и събират сили за следващата учебна година. В смяната са включени и пионери от малцинствата.

На лагерниците се сервира четири пъти дневно вкусна, питателна храна. Но съществуват някои слабости, които хвърлят сянка върху безгрижния пионерски живот. Пътят за лагера е изостанен, трудно проходим. А това спъва снабдяването. От друга страна, лагерът е някак си откъснат от селото поради липса на телефонна връзка. Учителите често сигнализират за допуснатите слабости, но от управителния съвет на ТКЗС и местния Общински народен съвет не се вземат никакви мерки.

П. Панчев

Подп. Петко МОНЕВ

ХАЙДУШКИ ОГЪН

И сякаш в храма на „Агликия поляна“ витае дух, до днес неразгадан, А във тревата — недостъпна и смълчана — събуждат стъпките тревожния Балкан.

... Далече в нощите играят нестинари. А тука огънят хайдушки запалта. Край буките — предвечни и прастари — и във очите светеше жарта.

И приютени в каменните скути като орлите в каменни гнезда, — изричат клетвени слова хайдути, обречени на смърт и свобода.

В нощта най-странната магия ще витае... И легендарен вятър зашумя във знамето зелено

като във оная хайдушка песен за хайдушката земя.

Бащи и синове на смърт се бият. Тревата стене... И ги разгада.

... България завинаги край тия огнища

бе обречена на свобода!

Петър ПАРИЖКОВ

В ЕДИН ГОРЕЩ ЮЛСКИ ДЕН

Подп. ЛАЗАР РАЧЕВ
Ся.: подп. Тр. ПАРИАНОВ

ПОДГОТОВКА ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Неотдавна Градският народен съвет в Полски Тръмбеш обсъди въпросите на подготовката за новата учебна година. Отчетено бе, че ремонтът е започнал навреме, но не навсякъде предвидените работи се извършват в съответствие със сроковете. Обсъден бе и въпросът за навременното прибиране на всички подлежащи на обучение ученици. По обсъдените въпроси бяха направени ценни предложения.

М. Цонев

За директора на училището в Овча могила Ц. Цанков и целия училищен персонал грижата за новата учебна година дойде още в края на юни. Преценоено беше добре какво да се направи и работата по ремонта, по подготовката на учебните стаи започна нормално.

Вече са боядисани стаите и сега усиления са насочени към поддръждането и дообавянето на кабинетите. Към довършване ремонта на читовите и др.

ФИЛАТЕЛИЯ

Редовна пощенска марка от поредицата „Социалистически строител“ — въздушна поща. 1 лев — Минно-обогатителен комбинат „Медет“ — червена. Формат: 31 X 22 мм; надписване: 13; хартия бяла, гумира на 100 на сто целулоза; техника на отпечатване: дълбок меден печат. Тираж: 300 000 кьса. Художник: Милка Пейкова и Веса Василева.

Редовна пощенска марка от поредицата „Изгледы“. 1 ст. — Смолянските езера — тъмнозелена. Формат: 22 X 31 мм; надписване: 13; хартия бяла, гумира на 100 на сто целулоза; техника на отпечатване: дълбок меден печат. Тираж: 20 000 000 кьса. Художник: Стефка Гористанова.

И в тези горещи юлски дни курсантите от ВВВУ „Васил Левски“ овладяват командирското майсторство. За техния тежък и благороден труд искаме да ви разкажем днес.

Курсантите танкисти от взвода на офицера Милчо Иванов са на полети занятия. Темата е: „Действие на танковия взвод като щурмова група“. За командир е назначен мл. сержант Тошев. Бъдещият офицер извиква при себе си командири на танковете и кратко и ясно им поставя бойната задача. (Снимката горе).

Високо в синьото небе блесва тризвездна червена ракета. По окопалата се „противник“, по амбразура на противниковия ДОТ, биваща смърт, падат снаряд след снаряд. Сапориите младши сержантите Петков и Веселинов пълят из стърнището. Те не усещат болдата на къпините, на паламата. Цялото им внимание е насочено към „противниковия“ минно поле. Пот като дъжд те че по зачервените им от напрежението и горещината лица. Ето — махване с ръка. Проходът е направен.

С мощен рев на двигателите танк № 136 с командир мл. сержант Велико Георгиев, който е секретар на дружеството на ДКМС, и механик водач ст. сержант Алексиев се устремява да блокира ДОТ-а. След него, стреляйки с автоматите, тичат мл. сержантите Ноев, Гордолов и Симеонов. Нищо, че са танкисти — в боя всеки участва според обстановката.

Амбразура на ДОТ-а е залепена. Танк № 116 с командир на взвода мл. сержант Тошев и танк № 118 с командир мл. сержант Кокосков, тръгат напред. Оръдията гърмят, картечните тракати. За „противника“, дръзнал да нападне нашата родина, няма и не може да има пощада. (Снимката в средата).

Скоро охраната на съоръжението е ликвидирана. Сапориите слагат върху него 20 кг взрив и заедно с непредаващия се истре „противник“ го е в пламъци и дим. Танковете бързат напред. От отсрещния хребет започва контраатака. Избрали удобни позиции, танковете с точен огън поразяват „противника“ от място.

Ето ги момчетата, които не се виждаха зад дебелите купули на танковете, изпълнили добре днешното занятие. (Снимката долу). Командирът прави разбор и благодари за високото съзнание, за дисциплината и уменията да командуват екипажа и взвода в един „труден бой“.

Двойна е радостта на командири и курсантите от хубавото занятие, защото е постигната и навечерието на патронния празник на любимото училище — ВВВУ „Васил Левски“.

Подп. ЛАЗАР РАЧЕВ
Ся.: подп. Тр. ПАРИАНОВ

Справочник * на читателя

ПЕТЪК — 19. VII.
ПРОГРАМА НА
МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

16.00 — Телевизионни новини; 16.15 — Литературен театър — Пред 75-годишнина от рождението на В. Маяковски — второ предаване: „Поетът и времето“; 17.05 — За учениците: „Съте хрумвания на двама приятели“; 17.30 — В ефир — младостта: „Пред IX световен фестивал на младежта и студентите в София“; 18.00 — Клуб на изключителностите; 19.00 — Телевизионен преглед; 20.00 — За любителите на естрадата — песни и инструментална музика от съветски композитори; 21.15 — Програма на цветната телевизия: Чарлз Дикенс — „Дневникът на Мистър Солсбери“; телевизионен спектакъл; 22.25 — Само факти.

СЪБОТА — 20. VII.

18.55 — Новини; 19.05 — Детски филм; 19.30 — „Панорама“ — 26-ти информационно предаване; 20.25 — „Пролет моя, моя бяла пролет“ — рецитал по случай 25 години от разстрела на поета Н. Й. Вапцаров; 20.40 — Игрален филм: „Хамлет“ — първа серия; 22.00 — ВТ предава за интервю: „Четвърти междупаколен балетен конкурс — Варна 68“ — заключителен концерт; Никра — Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „В. Левски“ № 9. ТЕЛЕФОНИ: главен редактор 24-58; зам. главен редактор 25-28; отговорен секретар 63-12; „Парски“ 25-27; „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; „Социалистически кореспондент“ 24-59; администрация 63-79; коректори и дежурен редактор 33-79; ТЕЛЕКС 022670.

ФП „Димитър Найденов“ — Велико Търново

ИНДЕКС 21301